

Tâm sự với thi gian

Tác Giả: Trm Thiên Thu

Thứ Năm, 20 Tháng 1 Năm 2011 09:29

Thi gian không thuộc quy n h n con ng i, nh ng ai cũng đ c h ng qu thi gian đ ng đ u – không thi u m t phút, không h t m t giây.

Đêm tĩnh m ch. Thi tho ng gió lùa qua c a s ph vào khi n tôi thu mình l i nh đ né tránh. V ng trăng khuy t e p t xa nhìn h h ng. V t s ng bâng khuâng l l ng gi a bao la. Tôi ng i l ng th n th nghe xa v ng... Không đ ng ch t thêm ng m cà-phê. Kho ng lòng v i v i. Ti ng côn trùng hòa t u nh c-khúc-bí- n. Trang vi t b t đ ng và l nh cng nh chi c đ c bình đ ng l ng g góc bàn ph đ y b i thi gian, thi u v ng m t cảnh hoa.

Đêm. L nh. V ng. Lòng tôi v n t ng đ t sóng xô mãi đ n cõi vô biên. Sóng không tên. Nh và quên. Quên và nh . Tôi không thúc th mà v n khoan tay. Hàm s bu n ch a tìm đ c n s . Qu tích đam mê và lữ th a gian truân vô c c. S ph n con ng i b t bèo và kho ng trăm năm nghi t ngã quá

Tôi là ai mà còn tr n t c quá? Ph i chng h t-b-i-tôi k t tinh b ng t i l i và đam mê nên c đám chìm trong dòng lãg m n? Tôi hoài v ng tìm th y mình và nh n di n chính mình. Ch a g p hay không nh n ra mình vì mù quáng? Giai đ u âm u nào đó c mênh mang, và v n đi u không tên nào đó c níu kéo tôi mãi mà không ch u buông tha. Ng i ta tr mãi, ch có thi gian m i già nua. Vâng, già đ n n i quên c chính mình, ng mình là ai đó. Ai cũng có nh ng lúc “điên”!

Ký c và hoài ni m c giành v i k ni m. N i nh vu v , đ ng đ ng, nh c bu t, vút cao nh ng n tháp chót vót, v a m u nhi m v a h o. Cu c đ i nh kim t tháp, càng mu n thoát ra càng l c sâu vào mê cung. Vòng đ i l n qu n nh t m l i, con cá gi y gi a tìm l i thoát đ n đu i s c. Không bi quan mà v n ôm n i s u t ng ch ng vô v ng. V t thi gian hóa thành tr m tích!

Tâm sự với thời gian

Tác Giả: Trm Thiên Thu

Thứ Năm, 20 Tháng 1 Năm 2011 09:29

Một tuần lịch rồi xong. Thời gian gì mất 24 giờ. Thời gian vẫn vô tình trôi như nước. Không gì. Nhưng cái mới đang khởi đầu mà những cái cũ chừa lại chia tay. Bận rộn và nuối tiếc những gì còn dang dở. Những khi mệt mỏi và còn sống thì thời gian lại xa... Thời gian ơi! Những bao giờ nữa vui đẹp như cũ. Hãy cứ đi tôi khát vẫn không ngừng – dù có thối nát vẫn tôi không viên mãn, thậm chí có thể không hiện thực, nhưng xin cho tôi cảm nhận và hiểu rõ những thành công LÀ và TỰY vào mặt đất và lòng người lên trên đất-ngà-bùn hoài bão, thì những gì chừa lại vẫn, đừng khờ dại ngay trong bất kỳ khi nào.

Tôi ơi! Đừng thất vọng những gì đang tuyệt vời. Hãy giữ tâm hồn luôn thanh thản, bình an. Chạy xa vì một xong trang đời những gì hán hy vọng và thiển chí. Hãy SẴNG CHO, SẴNG VÀI và SẴNG VÌ... Đừng thân vô ích, cảm thông và tha thứ có niềm hạnh phúc sống đời. Vâng, “chúng ta có cuộc sống luôn sống cho người khác mới đáng sống” (Einstein).

Viên đá cuội tôi đã và đang lăn mòn trên những con đường đời, những lo có lăn hay không, quan trọng là còn lăn hay không. Tôi muốn hoàn tất những -sống-cuộc đời dù nhiều trang chừa lại hoàn tất, đầy tràn trề, bao bản khoản chừa lại. Cũng là một hành trình, một phẩm trừ riêng trong triết lý-không-đau. Tôi muốn sống nó có ý nghĩa bằng cách đi xuyên suốt nó dù đi một mình. Thời gian, khổ đau là con đường đời hạnh phúc, vì có khổ đau thì người ta mới cảm nhận được hạnh phúc và mặt đất hạnh phúc. Văn hào Victor Hugo nói: “Đừng khi nào cảm thấy khổ đau khổ, và đôi khi nên đau khổ vì khổ đã cảm thấy”.

Thời gian không thuộc quy định của con người, những ai cũng sống những quy định thời gian trôi đi – không thiếu một phút, không hết một giây. Vì quy định thời gian đó, có người dùng làm điều ác, có người dùng làm điều thiện, có người dùng lãng phí, có người dùng làm sinh lợi, có người muốn “giết” thời gian, có người lại tranh thủ, ... Mặt đất và cách thức khác nhau. Phúc và họa là do chính mình sống đời thời gian!

Cuối năm. Những giao mùa Đông Xuân. Giã từng năm cũ để nghênh đón năm mới. Để trải giao thừa và lòng người cũng giao thừa... Hạnh phúc trào dâng, đan quyện, không thể không chia sẻ cho nhau nên mọi người chúc nhau: “Chúc mừng Năm mới”.